

WYROK
z dnia 15 października 2020 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Przemysław Dzierżędzki
Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2020 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 21 września 2020 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Cubic Defense Applications Inc. w San Diego, USA** oraz **Unitronex Poland sp. z o.o. w Warszawie** w postępowaniu prowadzonym przez **Skarb Państwa, Inspektorat Uzbrojenia w Warszawie** przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Thales Polska sp. z o.o. w Warszawie**, **Thales AVS FRANCE SAS w Merignac, Francja** oraz **Ruag Defence France, Terssac, Francja** głaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego

orzeka:

1. uwzględnić odwołanie i nakazuje zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia części 1 postępowania z dnia 11 września 2020 r.,
2. kosztami postępowania obciąża **Skarb Państwa, Inspektorat Uzbrojenia w Warszawie** i:
  - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15.000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Cubic Defense Applications Inc. w San Diego, USA** oraz **Unitronex Poland sp. z o.o. w Warszawie**,
  - 2.2. zasądza od **Skarbu Państwa Inspektoratu Uzbrojenia w Warszawie** na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Cubic Defense Applications Inc. w San Diego, USA** oraz **Unitronex Poland sp. z o.o. w Warszawie** kwotę **15.000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy), stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:.....

Uzasadnienie

Zamawiający – Skarb Państwa Inspektorat Uzbrojenia w Warszawie – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp”, którego przedmiotem jest „dostawa, instalacja i uruchomienie taktycznych systemów symulacji pola walki”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 26 sierpnia 2019 r., nr 2019/S 163-401573.

11 września 2020 r. zamawiający przesłał wykonawcom wspólnie ubiegającym się o udzielenie zamówienia **Cubic Defense Applications Inc. w San Diego, USA** oraz **Unitronex Poland sp. z o.o. w Warszawie**, zwanym dalej „odwołującym”, zawiadomienie o unieważnieniu postępowania w zakresie części 1 zamówienia.

Wobec czynności unieważnienia postępowania w zakresie części 1 zamówienia odwołujący wniósł 21 września 2020 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 131 § 1 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp przez unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przesłanek unieważnienia postępowania innych niż przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 1 i 1a ustawy Pzp, tzn. z uwagi na wystąpienie istotnej zmiany okoliczności, rozumianej jako zmiana założeń polityki rządu, dotyczącej obronności i bezpieczeństwa Państwa oraz związanego z tym finansowania Sił Zbrojnych RP, powodującej ograniczenie środków finansowych na realizację zadania, czego nie można było przewidzieć w chwili wszczęcia postępowania, o której mowa w sekcji VI.3 pkt 16) ogłoszenia o zamówieniu, w sytuacji gdy zamawiający nie wykazał, że faktycznie nastąpiła istotna zmiana okoliczności, skutkująca koniecznością unieważnienia postępowania, co w konsekwencji narusza zasadę prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w sposób przejrzysty;
- 2) art. 131 § 1 ust. 4 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp przez wadliwe poinformowanie wykonawców o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przesłanek unieważnienia postępowania innych niż przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 1 i 1a ustawy Pzp, w sytuacji gdy zamawiający ograniczył się do ogólnikowego uzasadnienia faktycznego, poprzestając na enigmatycznych stwierdzeniach, podczas gdy stanowisko zamawiającego powinno być wyrażone w sposób czytelny i jasny, umożliwiający odwołującemu odniesienie się do konkretnych przesłanek unieważnienia postępowania, co w konsekwencji narusza zasadę prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w sposób przejrzysty oraz zasadę proporcjonalności i uczciwej konkurencji.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia postępowania.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący podniósł, że pismem z 11 września 2020 r. zamawiający poinformował wykonawców o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w części nr 1 zamówienia wskazując, iż wystąpiła istotna zmiana okoliczności, rozumiana jako zmiana założeń polityki rządu, dotycząca obronności i bezpieczeństwa Państwa oraz związanego z tym finansowania Sił Zbrojnych RP, powodująca ograniczenie środków finansowych na realizację zadania, czego nie można było przewidzieć w chwili wszczęcia postępowania. Zamawiający uargumentował swoją decyzję wskazując, iż „Do Zamawiającego wpłynęła informacja, że środki finansowe przeznaczone w Planie Modernizacji Technicznej (PMT) na pozyskanie m.in. kompleksowego systemu pola walki do szkolenia batalionu (KSSPW) oraz zestawów laserowych symulatorów strzelań do SpW znajdującego się na wyposażeniu wojsk pancernych i zmechanizowanych (LSS), składających się na część nr 1 zamówienia, zostały zredukowane do zera”. Opierając się na ww. okoliczności faktycznej oraz regulacjach ustawowych Zamawiający podjął decyzję o unieważnieniu postępowania w części nr 1 zamówienia.

Odwołujący podniósł, że zgodnie z sekcją VI.3) pkt 16 ogłoszenia zamawiający przewidział przesłankę unieważnienia postępowania inną niż przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 1 i 1a ustawy Pzp. Zgodnie ze wskazaną przesłanką, zamawiający może unieważnić postępowanie na podstawie art. 131 § 1 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w przypadku

wystąpienia istotnej zmiany okoliczności, rozumianej jako zmiana założeń polityki rządu, dotyczącej obronności i bezpieczeństwa państwa oraz związanego z tym finansowania Sił Zbrojnych RP, powodującej ograniczenie środków finansowych na realizację zadania, czego nie można było przewidzieć w chwili wszczęcia postępowania.

Odwołujący wywiódł, że przesłanka unieważnienia postępowania musiała wystąpić dokładnie w takim samym zakresie, jak zostało to opisane w ogłoszeniu. Odwołujący wskazał, że w zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania zamawiający wskazał, iż wpłynęła do niego informacja, że środki finansowe przeznaczone w Planie Modernizacji Technicznej (PMT) na pozyskanie m.in. kompleksowego systemu pola walki do szkolenia batalionu (KSSPW) oraz zestawów laserowych symulatorów strzelań do SpW znajdującego się na wyposażeniu wojsk pancernych i zmechanizowanych (LSS), składających się na część nr 1 zamówienia, zostały zredukowane do zera. Zdaniem odwołującego taka informacja nie potwierdza w zupełności, czy wystąpiła przesłanka opisana w sekcji VI.3) pkt 16 ogłoszenia. Według odwołującego można wysnuć wniosek, iż zamawiający próbuje „podciągnąć” pod przewidzianą przez siebie w ogłoszeniu przesłankę unieważnienia postępowania inną okoliczność faktyczną, która w pewnym stopniu koreluje z zapisami ogłoszenia. Zdaniem odwołującego zamawiający nie wskazał bowiem, że nastąpiła „zmiana polityki rządu dotycząca obronności i bezpieczeństwa państwa”, lecz powołał się na bliżej nieokreśloną informację przekazaną przez bliżej nieokreślony podmiot. Taki stopień ogólnikowości informacji przekazanych przez zamawiającego pozostaje w sprzeczności z wymaganiami stawianymi w art. 131 I ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp.

Odwołujący wywiódł, że na gruncie przedmiotowego postępowania zaistnienie okoliczności uzasadniających unieważnienie przetargu powinno zostać wykazane przez zamawiającego. Według odwołującego zamawiający jest zobowiązany już w toku prowadzonych czynności w czasie postępowania ustalić, że powołana przez niego przesłanka unieważnienia postępowania nastąpiła, a następnie poinformować o ustaleniach i podjętych czynnościach oraz ich konsekwencjach wykonawców podając - stosownie do normy wyrażonej w art. 131 I ust. 4 pkt 2 PZP - nie tylko uzasadnienie prawne (prawidłową podstawę prawną swojej czynności), ale także pełne uzasadnienie faktyczne.

Zdaniem odwołującego istnieją poważne wątpliwości co do prawdziwości przekazanej informacji o redukcji środków na realizację zadań składających się na część nr 1 zamówienia. Zamawiający w zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania powołuje się na decyzję nr 202/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 czerwca 2016 r. oraz zarządzenie nr 21/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 lipca 2013 r. celem wykazania, iż istnieją podstawy prawne unieważnienia postępowania. Zdaniem odwołującego powołanie wskazanych powyżej aktów ma charakter informacyjny i w żaden sposób nie uzasadnia podstaw unieważnienia postępowania. Według odwołującego zamawiający ograniczył się do przekazania ogólnych informacji, zawartych w powołanych aktach, nie odnosząc tychże regulacji do przedmiotowego postępowania.

Odwołujący wywiódł, że zgodnie z decyzją Nr 141/MON z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie systemu pozyskiwania, eksploatacji i wycofywania sprzętu wojskowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej nie istnieje możliwość podjęcia nagłej decyzji o wycofaniu środków na finansowanie pozyskania SpW, której nie można było przewidzieć. Przedmiotowa decyzja precyzuje, że przerwanie pozyskiwania danego SpW musi być poprzedzone wydaniem decyzji, skoro pozyskanie sprzętu wojskowego realizowane jest również według tej procedury i wymaga zatwierdzenia przez MON „wniosku o pozyskanie”.

Odwołujący wskazał, że § 9 pkt 6) Decyzji Nr 141/MON stanowi, iż Minister Obrony Narodowej w systemie pozyskiwania SpW w szczególności podejmuje decyzję o czasowym wstrzymaniu lub przerwaniu pozyskiwania SpW lub usługi, jeżeli szacunkowy koszt jego pozyskania, określony w SW, przekracza kwotę 100 milionów złotych. Jednocześnie zgodnie z § 14 pkt 10) w/w Decyzji Szef Inspektoratu Uzbrojenia w systemie pozyskiwania SpW, realizuje czynności niezastrzeżone do kompetencji innych osób funkcyjnych, w szczególności występuje w wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej, za pośrednictwem Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej albo do Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej o czasowym wstrzymaniu lub przerwaniu pozyskiwania SpW lub usług. Tak więc zabranie funduszy w odniesieniu do rozpoczętego (uzewnętrznionej) etapu fazy realizacyjnej, musi być poprzedzone wydaniem decyzji przez MON, której Zamawiający nie przedstawił. Jednocześnie zatwierdzenie korekty PMT przez Ministra Obrony Narodowej (zgodnie z Decyzją nr 202/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 czerwca 2016 r., na którą powołuje się zamawiający) nie może być traktowane jako wydanie tej decyzji.

Zdaniem odwołującego powołane powyżej regulacje wskazują, że inicjatywa w zakresie redukcji środków na realizację zamówienia publicznego, w tym przedmiotowego postępowania, musi wypłynąć od dysponenta środków, tj. Inspektoratu Uzbrojenia. Powyższa okoliczność powoduje, że istnieje poważna wątpliwość co do zaistnienia przesłanki opisanej w sekcji VI.3) pkt 16 Ogłoszenia. Nie może być bowiem mowy o „zmianie założeń polityki rządu powodującej ograniczenie środków finansowych na realizację zadania” w sytuacji gdy inicjatywa redukcji środków wychodzi od jej dysponenta. Takiej okoliczności zamawiający nie przewidział w ogłoszeniu, tak więc nie mógł podjąć decyzji o unieważnieniu postępowania.

Odwołujący wywiódł, że powyższe wątpliwości znajdują poparcie również w wypowiedzi przedstawiciela Zamawiającego, tj. Szefa Inspektoratu Uzbrojenia gen. bryg. dr Dariusza Pluta, który wskazał, że *Zgodnie z kompetencjami Inspektorat Uzbrojenia jest wykonawcą planu modernizacji technicznej SZ RP. Nie oznacza to jednak, że Inspektorat nie jest angażowany w proces konstruowania jego zawartości. (...) Uczestniczymy również w procesie korygowania PMT, w trakcie jego realizacji, proponując rozdysponowanie środków z uzyskanych oszczędności po przeprowadzonych procedurach zamówień...* Zdaniem odwołującego powyższa wypowiedź sugeruje, że zamawiający posiada duże uprawnienia w zakresie rozdysponowywania środkami na realizację zadań obronności i bezpieczeństwa państwa. Tym samym potwierdzone zostają wątpliwości w zakresie wystąpienia przesłanki opisanej w sekcji VI.3) pkt 16 ogłoszenia, bowiem wystąpienie tej przesłanki musi być niezależne od zamawiającego. W sytuacji gdy zamawiający bierze udział w procesie podejmowania decyzji w odniesieniu do środków finansowych przeznaczonych na realizację części nr 1 zamówienia nie występuje element decyzyjności niezależnej od zamawiającego, co powoduje, że brak było podstaw do unieważnienia postępowania w oparciu o art. 131 I ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp.

W uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 131 I ust. 4 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący podniósł, że w zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania zamawiający ograniczył się do lakonicznego stwierdzenia, które ma stanowić podstawę faktyczną unieważnienia, nie podając żadnych szczegółów, które pozwoliłyby wykonawcom na zweryfikowanie prawidłowości decyzji zamawiającego. Zdaniem odwołującego, brak w decyzji zamawiającego wymaganego przez przepisy Pzp uzasadnienia faktycznego unieważnienia postępowania uniemożliwia weryfikację działań zamawiającego w ujęciu zgodności z przepisami Pzp. Zdaniem odwołującego zamawiający ograniczył się w decyzji dot. czynności unieważnienia do omówienia podstawy prawnej swej decyzji, co nie może być ocenione jako wypełnienie nałożonych na niego obowiązków. Zamawiający ograniczając się do gołosłownego stwierdzenia, iż wpłynęła do niego informacja o redukcji środków na realizację zamówienia, de facto uniemożliwia wykonawcom dokonanie oceny

prawidłowości działań zamawiającego. Zdaniem odwołującego, mając na względzie wagę decyzji zamawiającego dla uczestników postępowania, którzy tracą możliwość zrealizowania zamówienia, zamawiający powinien szczegółowo wyjaśnić podstawy faktyczne swojej decyzji, tak aby nie istniały żadne wątpliwości w zakresie jej prawidłowości.

Odwołujący wywiódł, że uzasadnienie faktyczne czynności unieważnienia powinno zawierać przytoczenie okoliczności, które sprawiły wystąpienie przesłanki, i wskazanie, w jaki sposób ją wyczerpują. Dotyczy to wszelkich przesłanek unieważnienia, jednak ze względu na niedookreślony charakter jest szczególnie istotne przy unieważnianiu postępowań na podstawie przesłanek odnoszących się do interesu publicznego oraz wady postępowania. Odwołujący wskazał także, że jednocześnie nie jest możliwe konwalidowanie działania przez zamawiającego na dalszym etapie postępowania, w tym przede wszystkim w toku postępowania odwoławczego. Tym samym zaniechanie zamawiającego w zakresie podania wyczerpującego uzasadnienia faktycznego, powoduje obarczenie decyzji z dnia 11 września 2020 roku o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w części nr 1 zamówienia wadą skutkującą koniecznością uchylecia przedmiotowej decyzji. Według odwołującego nawet okoliczność, iż w protokole postępowania znajduje się stosowna decyzja potwierdzająca oświadczenie zamawiającego o redukcji środków na zamówienie, nie powoduje, że zawiadomienie wykonawców o unieważnieniu postępowania zostało dokonane w sposób prawidłowy. Zdaniem odwołującego brak precyzyjnego wskazania z czego wynika czynność unieważnienia postępowania, prowadzi do wniosku, iż zamawiający w istocie nie poinformował odwołującego o przyczynie unieważnienia przetargu. Na zamawiającym ciąży obowiązek przedstawienia uzasadnienia faktycznego swoich decyzji w taki sposób, aby uczestnik postępowania miał pełną wiedzę na temat przyczyn podjętych czynności, które rzutują na uprawnienia wykonawcy.

Odwołujący argumentował także, że naruszenia zamawiającego prowadzą do naruszenia podstawowych zasad prawa zamówień publicznych. Prawidłowe wyjaśnienie przez Zamawiającego podstaw faktycznych decyzji o unieważnieniu postępowania determinuje skorzystanie przez wykonawców z uprawnienia do wnoszenia środków ochrony prawnej i zakresu podnoszonych zarzutów w toku postępowania odwoławczego. Niewywiązanie się przez zamawiającego z obowiązku, o którym mowa w art. 131 l ust. 4 pkt 2 ustawy Pzp powoduje, że naruszona zostaje zasada jawności postępowania, równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji. Kwestionując decyzję zamawiającego wykonawcy nie mają bowiem pełnej wiedzy w zakresie podstaw unieważnienia postępowania i tym samym ograniczony jest zakres możliwych do podjęcia przez nich działań i jednocześnie podejmowane działania nie są oparte o wszelkie informacje, jakie powinny być dostępne dla uczestników postępowania.

Odwołujący argumentował, że zasada przejrzystości wymaga w szczególności podejmowania przez zamawiających transparentnych działań w stosunku do wszystkich wykonawców. Zgodnie z definicją Słownika języka polskiego słowo „przejrzysty” oznacza „łatwy do odgadnięcia, zrozumienia”. Z punktu widzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przejrzystość będzie oznaczać obowiązek zamawiającego do przekazywania uczestnikom jasnych, zrozumiałych i popartych faktami informacji. Według odwołującego decyzja zamawiającego z dnia 11 września 2020 r. nie spełnia wskazanych powyżej wymogów.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania. W odpowiedzi jak również w trakcie rozprawy przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Do postępowania odwoławczego zachowując termin ustawowy oraz wykazując interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na rzecz odwołującego zgłosili przystąpienie wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Thales Polska sp. z o.o. w Warszawie, Thales AVS FRANCE SAS w Merignac, Francja oraz Ruag Defence France, Terssac, Francja. Wnieśli o uwzględnienie odwołania. W trakcie rozprawy przedstawili uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Uwzględniając całość dokumentacji z przedmiotowego postępowania, w tym w szczególności: protokół postępowania, ogłoszenie o zamówieniu, zawiadomienie o unieważnieniu postępowania w części 1 z 11 września 2020 r., odwołanie, odpowiedź na odwołanie, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, stanowiska i dokumenty złożone przez strony i uczestnika postępowania w trakcie posiedzenia i rozprawy Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

W pierwszej kolejności ustalono, że odwołanie nie zawiera braków formalnych oraz został uiszczony od niego wpis.

Izba stwierdziła, że odwołujący wykazał przesłanki dla wniesienia odwołania określone w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, tj. posiadanie interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp. Zamawiający unieważnił postępowanie w zakresie części 1 zamówienia. Odwołujący mógłby złożyć zamawiającemu ofertę w zakresie części 1 zamówienia, która potencjalnie stanowić mogła ofertę najkorzystniejszą i uzyskać zamówienie czerpiąc z tego tytułu zyski. Czynność zamawiającego godzi w powyższe interesy i może narażać odwołującego na szkodę. Powyższe wyczerpuje dyspozycję art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalono, że zamawiający opublikował w dniu 26 sierpnia 2019 r. ogłoszenie o zamówieniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 2019/S 163-401573.

Zgodnie z treścią sekcji VI.3) pkt 16 wymienionego ogłoszenia, *Zamawiający wskazał, że unieważni postępowanie na podstawie art. 131 l ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w przypadku wystąpienia istotnej zmiany okoliczności, rozumianej jako zmiana założeń polityki rządu, dotyczącej obronności i bezpieczeństwa państwa oraz związanego z nim finansowania Sił Zbrojnych RP, powodującej ograniczenie środków finansowych na realizację, czego nie można było przewidzieć w chwili wszczęcia postępowania.*

Ustalono, że 11 września 2020 r. zamawiający przesłał wykonawcom zawiadomienie o unieważnieniu postępowania w zakresie części 1 zamówienia. W zawiadomieniu o unieważnieniu części 1 postępowania zamawiający wskazał, że unieważnia postępowanie w części 1 na podstawie art. 131 l ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. W uzasadnieniu faktycznym swej czynności wskazał, że ogłoszenie o zamówieniu opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 26.08.2019 r. pod nr 2019/S 163-401573 oraz umieszczono w miejscu publicznie dostępnym w siedzibie Zamawiającego i na stronie internetowej Zamawiającego. (...)

Zgodnie z treścią VI.3) pkt 16 wymienionego ogłoszenia, *Zamawiający przewidział przesłankę unieważnienia inną niż przesłanki, o których mowa w 93 ust. 1 i 1a ustawy Pzp. Zgodnie ze wskazaną przesłanką unieważnienia postępowania, o której mowa powyżej, określonej w ogłoszeniu o zamówieniu, Zamawiający unieważni postępowanie na podstawie art. 131 l ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w przypadku wystąpienia istotnej zmiany okoliczności, rozumianej jako zmiana założeń polityki rządu, dotyczącej obronności i bezpieczeństwa państwa oraz związanego z nim finansowania Sił Zbrojnych RP, powodującej ograniczenie środków finansowych na realizację, czego nie można było przewidzieć w chwili wszczęcia postępowania.*

Do Zamawiającego wpłynęła informacja, że środki finansowe przeznaczone w Planie Modernizacji Technicznej (PMT) na pozyskanie m.in. kompleksowego systemu symulacji pola walki do szkolenia batalionu (KSSPW) oraz

zestawów laserowych symulatorów strzelań do SpW znajdującego się na wyposażeniu wojsk pancernych i zmechanizowanych (LSS), składających się na część nr 1 zamówienia, zostały zredukowane do zera.

Zasady opracowywania i realizacji, jak również ewentualnych korekt planu PMT sformułowane zostały w decyzji Nr 202/MON Ministra Obrony Narodowej z 23 czerwca 2016 r. w sprawie zasad opracowywania i realizacji centralnych planów rzeczowych (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. 112, z późn. Zm.). Przedmiotowa decyzja określa obowiązujące w zakresie zmian PMT procedury, terminy oraz podmioty, które odpowiedzialne są za uzgodnienia, rekomendacje oraz zatwierdzenie zmian. Zgodnie z § 3 ust. 1 organem decydującym o korektach centralnych planów rzeczowych jest Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, który akceptuje uzgodnione z Gestorami i Organizatorami Systemu Funkcjonalnego wnioski korekt centralnych planów rzeczowych i przedstawia je do zatwierdzenia Ministrowi Obrony Narodowej.

Dodatkowo należy, że zgodnie z § 2 Zarządzenia Nr 21/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie utworzenia jednostki budżetowej Inspektorat Uzbrojenia (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 203), Szef Inspektoratu Uzbrojenia jako dysponent środków budżetu państwa trzeciego stopnia jest wyłącznie realizatorem sposobu zagospodarowania przekazanych środków i podlega w tym zakresie dysponentowi części budżetowej, tj. Ministrowi Obrony Narodowej. A zatem Zamawiający nie posiada pełnej swobody dysponowania środkami publicznymi przeznaczonymi na realizację zadań.

Korekta planu PMT nie jest więc wprowadzana autonomiczną decyzją Szefa Inspektoratu Uzbrojenia, ale jest procedowana i przyjmowana przy zachowaniu wyżej wskazanej procedury uzgodnieniowej i decyzyjnej.

Mając na uwadze powyższe regulacje ustawowe oraz okoliczności faktyczne, należy stwierdzić, że w zaistniałym stanie faktycznym wystąpiła istotna zmiana okoliczności rozumianej jako zmiana założeń polityki rządu, dotyczącej obronności i bezpieczeństwa państwa oraz związanego z tym finansowania Sił Zbrojnych RP. Zmiana ta powoduje ograniczenie, poprzez całkowite wycofanie, środków finansowych na realizację zadania i przeznaczenie ich na wydatki resortu obrony narodowej lub przesunięcie pomiędzy resortami. Zamawiający nie mógł przewidzieć, że taka zmiana okoliczności nastąpi po wszczęciu postępowania i przed jego rozstrzygnięciem. W związku z powyższym, niniejsze postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego zostaje unieważnione na podstawie 1311 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp.

Jak wynika z art. 1311 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, Zamawiający może unieważnić postępowanie na podstawie przesłanki unieważnienia postępowania innych niż przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 1 i 1a

- pod warunkiem określenia ich w ogłoszeniu o zamówieniu i w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w sposób jednoznaczny i wyczerpujący oraz zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Stosownie do art. 1311 ust. 4 ustawy Pzp, o unieważnieniu postępowania z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zamawiający zawiadamia wykonawców, którzy:

- 1) ubiegali się o udzielenie zamówienia - w przypadku unieważnienia postępowania przed upływem terminu składania ofert,
  - 2) złożyli oferty - w przypadku unieważnienia postępowania po upływie terminu składania ofert
- podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Zdaniem Izby zamawiający naruszył przepis 1311 ust. 1 pkt 2 i art. 1311 ust. 4 ustawy Pzp. Zgodnie z drugim z przepisów, zamawiający miał obowiązek podać wykonawcom uzasadnienie faktyczne i prawne czynności unieważnienia postępowania.

Nie podzielono stanowiska zamawiającego, który wywiódł w odpowiedzi na odwołanie, że w świetle art. 1311 ust. 2 ustawy Pzp to wykonawcy powinni zwracać się do zamawiającego o wyjaśnienie powodów unieważnienia postępowania. Powołany przez zamawiającego przepis stanowi, że Wykonawca może zwrócić się do zamawiającego z wnioskiem o wyjaśnienie przesłanek odrzucenia oferty lub przesłanek unieważnienia postępowania określonych przez zamawiającego w ogłoszeniu o zamówieniu i w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Jak wynika zatem wprost z tego przepisu formuluje on uprawnienie wykonawcy do zwrócenia się do zamawiającego z wnioskiem o wyjaśnienie przesłanki unieważnienia postępowania opisanej w ogłoszeniu o zamówieniu lub SIWZ. Taka kompetencja jest konsekwencją faktu, że w postępowaniu w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa, w przeciwieństwie do zamówień klasycznych, zamawiający uprawniony został do samodzielnego sformułowania dodatkowej przesłanki unieważnienia postępowania, innej niż określonej w art. 93 ust. 1 i ust. 1a ustawy Pzp. Jeśli taka niestandardowa przesłanka zostanie sformułowana, to wykonawca może poprosić zamawiającego o jej wyjaśnienie. Nie ulegało zatem wątpliwości, że przepis art. 1311 ust. 2 ustawy Pzp odnosi się do etapu upublicznienia takiej przesłanki i umożliwia wyjaśnienie jej znaczenia. Przepis ten nie oznacza jednak, że na tej podstawie prawnej zamawiający jest zwolniony z obowiązku podania pełnego uzasadnienia faktycznego i prawnego, o którym mowa w art. 1311 ust. 4 ustawy Pzp.

Zdaniem Izby bezzasadne okazało się także odwoływanie się przez zamawiającego na etapie postępowania odwoławczego do przepisu art. 1311 v pkt 1 ustawy Pzp. Przepis ten stanowi, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w zakresie udzielenia informacji, przepisy art. 8 ust. 3, art. 51 ust. 1a, art. 57 ust. 1, art. 60d ust. 1, art. 92 i art. 93 ust. 3 i 5 stosuje się odpowiednio, jednak zamawiający może odmówić udzielenia informacji, jeżeli jej ujawnienie mogłoby utrudnić stosowanie przepisów prawa lub byłoby sprzeczne z interesem publicznym, w szczególności z interesami związanymi z obronnością lub bezpieczeństwem, lub mogłoby szkodzić zgodnym z prawem interesom handlowym wykonawców, lub mogłoby zaszkodzić uczciwej konkurencji pomiędzy nimi. Izba wzięła pod uwagę, że zamawiający w uzasadnieniu faktycznym czynności unieważnienia postępowania z dnia 11 września 2020 r. nie wskazał, że odstępuje w jakimś zakresie od podania pewnych elementów uzasadnienia ze względu na okoliczności, o których mowa w przepisie art. 1311 v pkt 1 ustawy Pzp. Nie wskazano też, nawet w odpowiedzi na odwołanie, o jaką konkretnie okoliczność miałyby chodzić. W tej sytuacji stanowisko zamawiającego należało ocenić jako wyłącznie przyjęte na potrzeby postępowania odwoławczego.

Odnosząc się do przedstawionego przez zamawiającego uzasadnienia faktycznego czynności unieważnienia części 1 postępowania z dnia 11 września 2020 r. stwierdzono, że zamawiający ograniczył się do podania wykonawcom zawiadomienia, że wpłynęła do niego informacja, że środki finansowe przeznaczone w Planie Modernizacji Technicznej (PMT) na pozyskanie m.in. kompleksowego systemu symulacji pola walki do szkolenia batalionu (KSSPW) oraz zestawów laserowych symulatorów strzelań do SpW znajdującego się na wyposażeniu wojsk pancernych i zmechanizowanych (LSS), składających się na część nr 1 zamówienia, zostały zredukowane do zera.

Podzielono stanowisko odwołującego, że zamawiający nie przedstawił wykonawcom jakichkolwiek danych identyfikujących „informację” pozwalających ustalić przykładowo od kogo pochodzi informacja czy ją zidentyfikować. Nie podano danych na ten temat nawet w sposób opisowy. Następnie zamawiający przywołał postanowienia decyzji nr 202/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 czerwca 2016 r. (Dz. Urz. MON z 24 czerwca 2016 r. poz. 112) i zarządzenia nr 21/MON Ministra Obrony Narodowej z 30 lipca 2013 r. (Dz. Urz. MON z 7 sierpnia 2013 r. poz. 203). Omówił wynikające z decyzji procedury w zakresie zmian planu modernizacji technicznej (PMT) oraz wynikający z zarządzenia status Szefa Inspektoratu Uzbrojenia jako dysponenta środków budżetowych trzeciego stopnia.

Podkreślenia wymagało jednak, że zamawiający nie odniósł w żaden sposób treści tej decyzji czy zarządzenia do analizowanej sprawy i do owej bliżej niesprecyzowanej „informacji”. Powyższe słusznie dostrzegł odwołujący w treści odwołania.

Zamawiający zidentyfikował „informację” dopiero w odpowiedzi na odwołanie wskazując, że chodzi o korektę nr 11/2020 Planu Modernizacji Technicznej w latach 2021-2035 z uwzględnieniem 2020 r. z dnia 1 września 2020 r., która wpłynęła do niego za pismem Z-1578/IU/20. Zamawiający wyjaśnił także, że analiza i propozycja redukcji zakresu zadań ujętych w centralnych planach rzeczowych (CPR) w latach 2021-2023 dokonana przez Sztab Generalny Wojska Polskiego związana jest z wystąpieniem Dyrektora Departamentu Budżetowego MON, wynikającego z zaakceptowanej przez Ministra Obrony Narodowej decyzji dotyczącej projektu budżetu na 2021 rok. Zamawiający ujawnił także, że uzasadnienie korekty przedstawił autor korekty tj. Szef Sztabu Generalnego WP w piśmie wch. Nr Z-1562/IU/20 z dnia 27.08.2020 r. Wyjaśnił, że pismo to stanowiło propozycję korekty wraz z uzasadnieniem i zostało przekazane Ministrowi do zatwierdzenia zgodnie z procedurą określoną w decyzji nr 2020/MON. Załączył do odpowiedzi niejawną załącznik nr 1 IU-2-4-2020-DEWD RTD-1/2019, wyciąg z pisma 21562/IU/20, opatrzony klauzulą „zastrzeżone”.

W tej sytuacji zgodzić należało się z odwołującym, że zamawiający nie sprostował wymogom podania dostatecznego uzasadnienia faktycznego czynności unieważnienia postępowania. Jak wynikało bowiem z fragmentów przytoczonej jawnej części odpowiedzi na odwołanie, zamawiający był w stanie przedstawić precyzyjne uzasadnienie faktyczne czynności unieważnienia ujawniające w niezbędnym zakresie proces utraty finansowania przedmiotu zamówienia. Tymczasem w uzasadnieniu skarżonej czynności z dnia 11 września 2020 r. ograniczył się jedynie do odwołania się tylko jednym zdaniem do bliżej niezidentyfikowanej „informacji”, pochodzącej nie wiadomo od kogo i podjętej nie wiadomo w jakim trybie. Bliżej niesprecyzowana Informacja o zredukowaniu środków do zera nie można dowodzić, że nastąpiła zmiana założeń polityki rządu, dotycząca obronności i bezpieczeństwa państwa oraz zwiazanego z tym finansowania Sił Zbrojnych RP, powodująca ograniczenie środków na finansowanie zamówienia, czego nie można było przewidzieć. Gdyby pełne uzasadnienie zostało sporządzone i przesłane wykonawcom, być może ci, po przeanalizowaniu jego treści, nie zdecydowaliby się na kwestionowanie czynności unieważnienia w drodze odwołania.

Przy wyrokowaniu wzięto pod uwagę dalsze zaniechanie zamawiającego wyrażające się w tym, że nie wymienił w protokole postępowania jako załącznika do niego informacji, na jaką powołał się w uzasadnieniu czynności unieważnienia postępowania. Odwołujący w trakcie rozprawy wskazał, że w udostępnionym mu w dniu 8 października 2020 r. protokole postępowania próżno było szukać wzmianki o takim dokumencie. Izba stwierdziła, że wzmianka o „informacji” nie znalazła się także w protokole postępowania, jaki zamawiający przekazał Izbie w dokumentacji prowadzonego postępowania. Zamawiający nie może utrzymywać, że „informacja” nie stanowiła załącznika do protokołu w rozumieniu art. 96 ustawy Pzp. Mowa była bowiem o dokumencie kluczowym dla losów w postępowaniu, w oparciu o który komisja przetargowa i kierownik zamawiającego podejmowali decyzje o unieważnieniu części 1 postępowania. Okoliczność, iż dokument ma charakter niejawny w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, nie zwalniała zamawiającego z wymienienia tego dokumentów w protokole jako załącznik, zaś jego ewentualne udostępnienie odbywało się na zasadach wynikających z tych przepisów.

Nie stanowi również wyłomienia dla takiego zaniechania wskazywana przez zamawiającego okoliczność, że dokument korekty miał odnosić się do wielu postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. W tej sytuacji powinien zostać uznany jako załącznik do protokołu w każdym z postępowań, w których na podstawie jego treści podejmowane są tak doniosłe rozstrzygnięcia, jak unieważnienie postępowania. Z omawianych powodów podzielono argumentację odwołującego, że działania zamawiającego, który w uzasadnieniu powołuje się na bliżej nieznaną informację, następnie nie włącza jej w poczet dokumentacji postępowania, a nawet w protokole go nie wymienia, stanowiło o naruszeniu zasady przejrzystości postępowania wyrażonej w art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.

Kierując się powyższymi rozważaniami Izba stwierdziła, że zaskarżona czynność unieważnienia części 1 postępowania z takim uzasadnieniem faktycznym, jakie sporządzono w dniu 11 września 2020 r., nie odpowiada prawu i musi zostać unieważniona. Rozstrzygnięcie Izby nie oznacza przy tym, że zamawiający nie może unieważnić części I postępowania na podstawie art. 131 I ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. Jednakże uzasadnienie faktyczne tej czynności powinno odpowiadać minimalnym wymaganiom formalnym wynikającym z art. 131I ust. 4 ustawy Pzp, czego w analizowanej sprawie zabrakło.

Nie podzielono natomiast argumentacji odwołującego, jakoby z treści decyzji nr 141/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lipca 2017 r. (Dz. Urz. MON z 6 lipca 2017 r. poz. 149) miał wynikać obowiązek wydania decyzji przez Ministra Obrony Narodowej przed przerwaniem pozyskiwania danego SpW. Jak słusznie wskazał zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, § 9 pkt 6 tej decyzji przewiduje „*podjęcie decyzji przez Ministra Obrony Narodowej o czasowym wstrzymaniu lub przerwaniu pozyskiwania SpW lub usług, jeżeli szacunkowy koszt jego pozyskania, określony w SW, przekracza kwotę 100 milionów złotych*”. „Podjęcie decyzji”, o którym mowa w tym postanowieniu, nie jest równoważne z wydaniem decyzji o charakterze administracyjnym, na co zdawał się wskazywać odwołujący. Izba podzieliła stanowisko zamawiającego, że „podjęcie decyzji” przez Ministra może przybrać postać naniesienia stosownej adnotacji na dokumencie korekty typu „zatwierdzam”, „akceptuję” itp.

Nie zostało także wykazane przez odwołującego, jakoby Szef Inspektoratu Uzbrojenia w analizowanej sprawie przejawiał jakąkolwiek inicjatywę w zakresie redukcji środków na realizację części 1 przedmiotu zamówienia. Samo powołanie się przez odwołującego na § 14 pkt 10 ww. decyzji nr 141/MON jest niewystarczające. Rzeczywiście w § 14 pkt 10 omawianej decyzji przewidziano, że *Szef Inspektoratu Uzbrojenia w systemie pozyskiwania SpW, realizuje czynności niezastępowalne do kompetencji innych osób funkcyjnych, w szczególności występuje w wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej, za pośrednictwem Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej albo do Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej o czasowym wstrzymaniu lub przerwaniu SpW lub usług* Nie wiadomo jednak, jakiej fazy pozyskiwania sprzętu dotyczy wnioskowanie Szefa Inspektoratu, o którym mowa w tym postanowieniu. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie zwrócił bowiem uwagę, że w myśl § 7 decyzji nr 141/MON, proces pozyskiwania SpW składa się z wielu faz (identyfikacyjna, analityczno-koncepcyjna, realizacyjna). Nawet jeśli wnioskowanie dotyczy też fazy realizacyjnej, to nie wykazano, aby takie wnioskowanie w świetle decyzji było warunkiem sine qua non podjęcia decyzji o przerwaniu pozyskiwania SpW przez uprawniony organ. Wzięto również pod uwagę, że zamawiający w uzasadnieniu czynności unieważnienia nie wspominał aby Szef Inspektoratu uczestniczył w procedurze redukcji środków finansowych na realizację zamówienia. Nie udowodniono Izbie twierdzenia przeciwnego, aby takie wnioskowanie Szefa Inspektoratu miało miejsce również w analizowanej sprawie. W aktach sprawy nie znajduje się żaden dowód wskazujący na inicjatywę zamawiającego w tym zakresie. Przywołane w odwołaniu historyczne wypowiedzi Szefa Inspektoratu zamieszczone na prywatnej stronie internetowej, odnoszące się do nie wiadomo jakiego zadania inwestycyjnego, posiadały znikomy walor dowodowy. Jeśli odwołujący wywodził, że zamawiający miał istotny wpływ na decyzję o redukcji

środków finansowych na część 1 przedmiotu zamówienia, to powinien okoliczność tę wykazać wiarygodnymi dowodami, czego nie uczynił.

Izba stwierdziła przy wyrokowaniu, że na treść rozstrzygnięcia nie mają wpływu złożone przez odwołującego i przystępującego wydruki ze strony internetowej gov.pl obejmujące aktualności publikowane przez MON w ciągu ostatniego czasu. Walor dowodowy tych dowodów okazał się niezwykle znikomy. Nie zostało wykazane, że na tej stronie Ministerstwo publikuje lub jest zobowiązane publikować informacje na temat wstrzymania lub przerwania pozyskiwania SpW, stanowiących przedmiot zamówienia w postępowaniach o udzielenie zamówienia prowadzonych przez Inspektorat Uzbrojenia.

Jeszcze mniejszym walorem dowodowym charakteryzowały się wydruki z prywatnej strony internetowej defence24.pl. Nie zostało wykazane przez odwołującego, że autorzy tej strony posiadają wiedzę na temat wstrzymania lub przerwania pozyskiwania SpW, stanowiących przedmiot zamówienia w postępowaniach o udzielenie zamówienia prowadzonych przez Inspektorat Uzbrojenia.

Kierując się powyższymi rozważaniami Izba orzekła jak w sentencji.

Stosownie do art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, *o oddaleniu odwołania lub jego uwzględnieniu Izba orzeka w wyroku. W pozostałych przypadkach Izba wydaje postanowienie.* Orzeczenie Izby, o którym mowa w pkt 1 sentencji, miało charakter merytoryczny, gdyż odnosiło się do uwzględnienia odwołania. Z kolei orzeczenie Izby zawarte w pkt 2 sentencji miało charakter formalny, gdyż dotyczyło kosztów postępowania, a zatem było postanowieniem. O tym, że orzeczenie o kosztach zawarte w wyroku Izby jest postanowieniem przesądził Sąd Najwyższy w uchwale z 8 grudnia 2005 r. III CZP 109/05 (OSN 2006/11/182). Z powołanego przepisu art. 192 ust. 1 ustawy Pzp wynika zakaz wydawania przez Izbę orzeczenia o charakterze merytorycznym w innej formie aniżeli wyrok. Z uwagi zatem na zbieg w jednym orzeczeniu rozstrzygnięć o charakterze merytorycznym (pkt 1 sentencji) i formalnym (pkt 2 sentencji), całe orzeczenie musiało przybrać postać wyroku.

Zgodnie z przepisem art. 192 ust. 2 ustawy Pzp, *Krajowa Izba Odwoławcza uwzględnia odwołanie w sytuacji, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.* Z ww. przepisu wynika, że powodem uwzględnienia odwołania może być stwierdzenie jedynie kwalifikowanego naruszenia ustawy Pzp, a mianowicie takiego, które wywiera lub może wywrzeć istotny wpływ na wynik postępowania. W analizowanej sprawie stwierdzone naruszenia art. 1311 ust. 1 pkt 2, art. 1311 ust. 4 i art. 7 ust. 1 ustawy Pzp miało wpływ na wynik postępowania. Zamawiający z naruszeniem ww. przepisów unieważnił bowiem postępowanie w części 1.

W świetle art. 192 ust. 3 pkt 1 ustawy Pzp, uwzględniając odwołanie, Izba może - jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego nie została zawarta - nakazać wykonanie lub powtórzenie czynności zamawiającego lub nakazać unieważnienie czynności zamawiającego. W konsekwencji Izba nakazała zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia postępowania w zakresie części 1 zamówienia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 192 ust. 1 i art. 192 ust. 3 pkt 1 ustawy Pzp, orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

Zgodnie z art. 192 ust. 9 ustawy Pzp, *w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego.* Z kolei w świetle art. 192 ust. 10 ustawy Pzp, *strony ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku, z zastrzeżeniem art. 186 ust. 6.* Jak wskazuje się w piśmiennictwie, reguła ponoszenia przez strony kosztów postępowania odwoławczego stosownie do wyników postępowania odwoławczego oznacza, że „*obowiązuje w nim, analogicznie do procesu cywilnego, zasada odpowiedzialności za wynik procesu, według której koszty postępowania obciążają ostatecznie stronę „przegrywającą” sprawę (por. art. 98 § 1 k.p.c.)*” Jarosław Jerzykowski, *Komentarz do art.192 ustawy - Prawo zamówień publicznych, w: Dzierżanowski W., Jerzykowski J., Stachowiak M. Prawo zamówień publicznych. Komentarz, LEX, 2014, wydanie VI.*

Jak wynika z postanowienia Sądu Okręgowego w Gliwicach z 20 lipca 2016 r. sygn. akt X Ga 280/16 – w przypadku rozstrzygnięcia, w którym część odwołania wniesionego do Krajowej Izby Odwoławczej zostaje oddalona, zaś część uwzględniona zasada odpowiedzialności za wynik postępowania odwoławczego oznacza obowiązek stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania odwoławczego w takiej części, w jakiej odwołanie odniosło skutek. Identyczny pogląd wyrażono w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 22 stycznia 2016 r. sygn. akt XXIII Ga 1992/15, w postanowieniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 października 2013 r. sygn. akt X Ga 286/13, wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. akt XXIII Ga 880/16, wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 17 listopada 2016 r. sygn. akt X Ga 653/16, postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2017 r. sygn. akt XXIII Ga 1886/17.

W niniejszej sprawie Izba uwzględniła odwołanie. Kosztami postępowania obciążono zatem zamawiającego. Na koszty postępowania odwoławczego składał się wpis uiszczony przez odwołującego w wysokości 15.000 zł. Wobec powyższego Izba zasądziła od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 15.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów wpisu od odwołania.

Biorąc powyższe pod uwagę, o kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 2 pkt 1 oraz § 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 972).

Przewodniczący:.....